

Labdien!

Tagad un vienmēr man svarīgākais ir Latvijas cilvēku labklājība un mūsu valsts drošība.

Tie nav tikai vārdi. Tā ir atbildība. Tā ir mana atbildība kā valdības vadītājam. Un tā ir atbildība pret katru Latvijas iedzīvotāju.

Šobrīd cilvēkiem ir vajadzīga drošības sajūta. Nevis partiju ķīviņi, amatu dalīšana vai politiska pozicionēšanās.

Dronu incidents Latgalē bija pēdējais piliens manā un sabiedrības uzticībā aizsardzības ministram Andrim Sprūdam.

Es nevarēju nereaģēt. Ja solījumi netiek pildīti, ir jāpieņem lēmumi. Arī smagi lēmumi.

Mums Rīgā reizēm ir grūti līdz galam iedomāties, kādu stresu izjūt cilvēki Latgalē.

Kā jūtas ģimenes, kad naktī pienāk ārkārtas paziņojums.

Kā jūtas mamma vai tētis, kad bērni guļ, bet virs mājām valda neziņa.

Kādu atbildības nastu nes dienesti, kas dodas uz incidentu vietām Austrumu pierobežā.

Es to saprotu arī kā mamma.

Cilvēkiem ir vajadzīga skaidrība. Ātra rīcība. Pārlicība, ka valsts ir kopā ar tevi.

Mēs skaidri apzināmies, kādā laikā dzīvojam. krievijas brutālais karš Ukrainā ir mainījis drošības situāciju visā Eiropā. Mēs nevaram izlikties, ka tas mūs neskar.

Tieši tāpēc, veidojot šā gada valsts budžetu, mēs valdībā pieņemām ļoti grūtus lēmumus.

Ministri samazināja izdevumus.

Meklēja papildu resursus.

Pārdalīja finansējumu tā, lai aizsardzības finansējums sasniegtu gandrīz 5% no IKP.

Vai tas bija viegli? Nē.

Bet mēs to darījām, jo sapratām — mūsu cilvēku drošība ir pirmajā vietā. Mēs to darījām, lai mūsu bruņoto spēku karavīriem varētu droši skatīties acīs. Mēs to darījām, jo zinām, cik liela atbildība šodien gulstas uz mūsu armiju un dienestiem.

Tāpēc mums ir arī tiesības prasīt rezultātu.

Šobrīd politikā nav vietas tukšai runāšanai. Nav vietas Minhauzena stāstiem. Nav vietas solījumiem, kurus nevar novest līdz rezultātam.

Mēs neesam parasta politiska koalīcija ērtā laikā. Mēs uzņēmāmies vadīt valsti brīdī, kad katru dienu ir jāpieņem smagi, sarežģīti un neatliekami lēmumi.

Un šādā laikā nevar slēpties aiz procedūrām vai vainot citus.

Saņemot atkārtotas sūdzības un redzot saspīlēto situāciju Aizsardzības ministrijā, es nonācu pie secinājuma, ka Andris Sprūds vairs nedrīkst ieņemt aizsardzības ministra amatu.

Drošībai ir jābūt profesionāļu rokās. Tāpēc aizsardzības ministra amatam es virzīju profesionālu kandidātu — pulkvedi Raivi Melni. Cilvēku ar reālu pieredzi Ukrainā.

Šajā situācijā Latvijas cilvēki ir pelnījuši labāko, ko valsts var piedāvāt.

Progresīvo vadība tā vietā, lai kopīgi strādātu pie drošības stiprināšanas, izvēlējās atkāpšanos no atbildības.

Man tas nav pieņemami.

Progresīvo politiķi ir uzņēmušies amatus, pienākumus un solījumus, kurus nav spējuši novest līdz rezultātam. Un brīdī, kad rodas kritiska situācija, viņi noveļ vainu uz visiem citiem.

Tā ir politiski nepieņemama rīcība laikā, kad runa ir par mūsu cilvēku drošību. Šie nav mierīgākie laiki, šī nav parasta situācija.

Latgales iedzīvotājiem nav jādzīvo neziņā politisku spēļu dēļ. Latvijas cilvēku drošība nedrīkst būt atkarīga no partiju ķīviņiem.

Es vienmēr esmu atbildīgi izturējusies pret saviem koalīcijas partneriem. Bet mana atbildība sabiedrības priekšā ir vēl lielāka.

Es vadīju šo valdību, jo cilvēkiem bija vajadzīga stabilitāte. Es turēju kopā ļoti atšķirīgus politiskos spēkus, jo sapratu — mans uzdevums ir nodrošināt, lai valsts virzās uz priekšu.

Un šajā laikā ir izdarīti svarīgi darbi.

Mēs palielinājām aizsardzības finansējumu līdz gandrīz 5% no IKP.

Mēs palielinājām veselības budžetu un pieteicām karu zāļu tirgotāju lobijam, lai samazinātu cenas.

Mēs nodrošinājām lielāku pensiju indeksāciju.

Mēs palielinājām māmiņu pabalstu, kas nebija gadiem darīts.

Mēs sākām sen vajadzīgas pārmaiņas izglītībā, lai mūsu bērniem būtu skaidra

nākotne.

Mēs strādājām pie līdztiesīga atalgojuma iekšlietu nozarē.

Mēs mazinājām administratīvo slogu uzņēmējiem, kā bijām solījuši un ko no mums sagaidīja.

Mēs palīdzējām cilvēkiem ar hipotekāro kredītu procentu maksājumiem.

Mēs vienkāršojām nodokļus.

Mēs ieviesām hospisa pakalpojumus.

Mēs stiprinājām darbu pret vardarbību ģimenē.

Mēs mērķtiecīgi strādājām pie militārās industrijas attīstības un lielo investīciju piesaistes Latvijai kā tas nekad nebija darīts līdz šim – kad ārlietu dienests kopā ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūru patiešām strādā mūsu tautsaimniecības interesēs.

Mans mērķis vienmēr ir bijis skaidrs — valsts attīstība, cilvēku labklājība un drošība. Lai mūsu bērni novērtētu savu dzimteni. Savu valsti. Latviju.

Partijas un koalīcijas mainās. Bet Latvija paliek. Mūsu cilvēki paliek.

Šobrīd politiskā greizsirdība un šauras partiju intereses ir ņēmušas virsroku pār atbildību. Redzot spēcīgu profesionālu kandidātu aizsardzības ministra amatam, politiskie tukšrunātāji izvēlējās nevis risinājumu, bet valdības krīzi.

Es paziņoju, ka atkāpjos no Ministru prezidentes amata.

Tas nav viegls lēmums. Bet tas ir godīgs lēmums šajā situācijā.

Vienlaikus vēlos informēt, ka šodien esmu atstādinājusi no amata Zemkopības ministru. Es nevaru tolerēt jebkādu aizdomu ēnu pār valdības locekļiem.

Es gribu pateikt paldies visiem sadarbības partneriem. Visiem, kas man uzticējās. Arī tiem, kas mani kritizēja. Paldies ministriem, Saeimas frakcijas deputātiem un Valsts prezidentam par līdzšinējo sadarbību.

Es atkāpjos, bet es nepadodos. Un es neaizeju.

Solījumus, kurus esmu devusi Latvijas cilvēkiem, visiem, ar kuriem mēs kopā Doma laukumā aizstāvējām Eiropas vērtības, es un Jaunā Vienotība turpināsim pildīt.

Mana prioritāte paliek nemainīga — Latvijas drošība, cilvēku labklājība un mūsu valsts nākotne.

Paldies!

Paldies par darbu kopā!

Lai Dievs svētī Latviju!